

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1063/2017
26.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Љубисава Радосављевића и адвоката: Горана Ђурковића и Милице Станковић, поднетим против правоснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 289/15 од 04.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 835/17 од 13.07.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љубисава Радосављевића, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 289/15 од 04.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 835/17 од 13.07.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Горана Ђурковића и адвоката Милице Станковић, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 289/15 од 04.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 835/17 од 13.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 289/15 од 04.04.2017. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, у ..., у ..., без примене електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљена самовољно напусти просторије у којима станује, једном у трајању преко шест часова, или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљеној је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 8 (осам) месеци, рачунајући од дана правоснажности наведене пресуде, с тим да се време

provedeno na izdrzavaњу kazne zatvora ne uraчуnava u vreme трајања ове мере. Okривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Пожеги износ од 75.725,00 динара, затим Основном суду у Пожеги износ од 44.380,00 динара, као и на име паушалног износа 10.000,00 динара, те да оштећенима ББ и ВВ, исплати износ од по 86.625,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудне судске наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 835/17 од 13.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљене АА, адвоката Горана Ђурковића, адвоката Милице Станковић и адвоката Ивана Марића, а пресуда Основног суда у Пожеги К 289/15 од 04.04.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљене АА, адвокат Љубисав Радосављевић, у смислу члана 485. став. 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану другостепену пресуду Апелационог суда у Крагујевцу и предмет врати том суду на поновно одлучивање. Бранилац је предложио да Врховни касациони суд одложи извршење кривичне санкције до доношења одлуке о поднетом захтеву за заштиту законитости.

-браниоци окривљене АА, адвокати: Горан Ђурковић и Милица Станковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред промењеним поступајућим судијом.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Бранилац окривљене АА, адвокат Љубисав Радосављевић, у поднетом захтеву најпре истиче да је изрека побијане првостепене пресуде противречна сама себи, те да у побијаној првостепеној и другостепеној пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а да су они који су дати, нејасни и међусобно противречни, због чега исти сматра да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Надаље, бранилац у поднетом захтеву истиче и то да је другостепени суд, одлучујући о жалби изјављеној на првостепену пресуду, одбио све жалбене

наводе, а да притом „није образложио разлоге таквог одбијања, већ је само сумарно поновио разлоге из првостепене пресуде“, којим наводима по налажењу овог суда, бранилац указује на повреду члана 460. став 1. ЗКП.

Такође, у захтеву се истиче и то да је у конкретном случају, основни узрок саобраћајне незгоде, вожња мотоциклисте који се налазио у стадијуму тешког пијанства, који је критичном приликом вози изузетно брзо и претицао целу колону возила, а да је суд неосновано осудио окривљену АА, која према наводима захтева, за све учеснике у саобраћају није представљала никакву опасност, јер су је сви су благовремено уочили, осим возача мотоцикла.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљене АА, адвокат Љубисав Радосављевић, оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Браниоци окривљене АА, адвокати: Горан Ђурковић и Милица Станковић, у поднетом захтеву за заштиту законитости најпре истичу да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер сматрају да су разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и да о чињеницама које су предмет доказивања, постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Такође, браниоци указују и да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Поред тога, у захтеву браниоци истичу да у конкретном случају, првостепени суд на основу изведених доказа, није правилно утврдио чињенично стање, тј. да је погрешно закључио да је узрок настанка саобраћајне незгоде непрописно укључивање окривљене својим возилом на магистрални пут, а да је непрописно управљање мотоциклом од стране покојног ГГ, допринос настанку саобраћајне незгоде, будући да, према наводима захтева, грубо кршење саобраћајних прописа при управљању мотоциклом од стране покојног ГГ, представља узрок настанка предметне саобраћајне незгоде.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, браниоци окривљене АА, адвокати: Горан Ђурковић и Милица Станковић, оспоравају оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 460. став 1. и 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљене АА, адвоката Љубисава Радосављевића и адвоката: Горана Ђурковића и Милице Станковић, оценио као недозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.